

מ"ת 47329/12/16 - מדינת ישראל נגד מדרכי(מורדי) מור, ד ק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 47329-12-16 מדינת ישראל נ' מור(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 525120/2016

בפני כבוד השופט ארז יקואל
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. מדרכי(מורדי) מור (עציר)
2. ד ק (עצור בפיקוח)

החלטה למשיב 1

הצדדים חלוקים בשאלה האם ראוי לקבוע תנאים שפגיעתם בחירות המשיב פחותה, חלף הותרתו במעצר מאחורי סורג ובריח.

רקע

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיפים 332(2) ו-332(5) לחוק ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 4.12.16, נסעו המשיבים ברכב לפגישה עסקית שתוכננה להתקיים בחניון חוף היום בראשון לציון, כשהם מצוידים באקדח גנוב. עם הגעתם למקום הפגישה, הותקפו המשיבים על ידי מספר רב של גברים (להלן: "**התוקפים**"), שהיו מצוידים באלות וקסדות של אופנועים. המשיב 2 שלף את האקדח וירה מספר יריות. התוקפים התפזרו ונמלטו לכל עבר. המשיב 2 הוסיף וירה מספר יריות נוספות לעבר חלק מהתוקפים וכתוצאה מכך, חדר קליע לדירה בבנין סמוך. בהמשך, חזרו המשיבים לרכב ונסעו מהחניון. כעבור מרחק קצר, נעצרו עקב עומס תנועה ושוטרים שהוזעקו למקום איתרו את הרכב והגיעו אליו על מנת לעצור את המשיבים. השוטרים קראו לעבר המשיבים "עצור, משטרה" ובתגובה, הסיטו המשיבים את רכבם כך שאחד השוטרים נהדף לאחור, נפל ארצה ונחבט בראשו, בידיו וברגליו. המשיבים המשיכו וניסו לפלס דרכם על ידי ניגוח כלי רכב אחרים וגרימת נזק לשלושה רכבים. בשל כך, ירה אחד השוטרים לעבר גלגלי הרכב ורק אז, עצרו המשיבים את הרכב והמשיב 2 השליך את האקדח בניסיון להסתירו.

3. המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה והופנה לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר מעצר.

4. שלושה תסקירים הוגשו בעניינו של המשיב - בן 45 ונעדר עבר פלילי. בשניים הראשונים, לא נרשמה המלצה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. שירות המבחן התרשם כי המדובר במי שנמנע מהתמודדות ישירה עם אלמנטים העולים מהתנהלותו ומבחירותיו. שירות המבחן התייחס גם למפקחים המוצעים וסבר כי הם יתקשו להעריך ולהפחית סיכון במצבו של המשיב. בתסקיר השלישי, התרשם שירות המבחן כי ניתן לאיין את המסוכנות

הנשקפת מהמשיב באמצעות חלופת המעצר המוצעת, בדמות מעצר בפיקוח אלקטרוני ופיקוח אנושי של שניים מהמפקחים שנבחנו בעבר (בן דודו של המשיב וחברו). שירות המבחן התרשם, על אף חלופת הזמן הקצר בין התסקיר השני והשלישי, כי המשיב מתחיל לגלות הבנת יתר למצבו וכי המפקחים המוצעים ערים יותר לסיכון הנשקף ממצבו.

מחוות דעת מנהלת הפיקוח האלקטרוני, עולה כי ניתן ליישם מעצר בפיקוח אלקטרוני בכתובת המוצעת.

המשיב 2 הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני ביום 27.3.17.

תמצית טענות הצדדים

5. המבקשת טוענת כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. המבקשת מדגישה קושי בקבלת המלצתו המשתנה בזמן כה קצר של שירות המבחן לגבי המשיב והמפקחים המוצעים, כאשר החלופה המוצעת לא השתנתה. המבקשת מוסיפה ומפנה לחומרת המעשה המתואר בכתב האישום ולמסוכנות הנשקפת ממכלול נסיבות המעשה והעושה בעניינו של המשיב, על דפוסי הסתרה, העדר הכרה במצבו הבעייתי וקשייו לבחון מצבי סיכון הכל, כהתרשמות שירות המבחן. נטען כי לאורם של אלו, אין לייחס למשיב את האמון הנדרש לצורך העדפת תנאים שפגיעתם בחירותו פחותה. בסוף הדיון, הודיעה המבקשת כי לאחד המפקחים המוצעים קיים עבר פלילי וזאת בניגוד לדבריו לפרוטוקול.

6. המשיב טוען, מנגד, כי יש להעדיף את המלצתו המקצועית של שירות המבחן בתסקירו האחרון ולהורות על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, כפי שנעשה בעניינו של המשיב 2. מובהר כי המשיב כבר שוהה מאחורי סורג ובריאח כארבעה חודשים וכי אין לכחד קיומם של רכיבי הגנה עצמית מנסיבות המעשה המיוחס לו בכתב האישום. לגישת הסנגור, המבקשת לא הצביעה על טעם כלשהו המצדיק סטייה מהמלצות שירות המבחן. הסנגור מדגיש כי אין לקבל מצב דברים על פיו המשיב 2 נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, בעוד שהמשיב יוותר במעצר במתקן כליאה, בהעדר שוני מובהק בין השניים. לגישת הסנגור, נסיבות המעשה דווקא מרוככות בעניינו של המשיב בהשוואה למשיב 2 בשים לב שהאחרון שהוא זה שירה בנשק והשליך אותו מהרכב. עוד נטען כי העבירות הקשורות בחוסר אמון שניתן לייחס למשיב, כשיבוש מהלכי משפט וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, מיוחסות אף למשיב 2 ומשאלו לא הוו חסם מפני העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, יש לנהוג באופן דומה כלפי המשיב. הסנגור הוסיף כי המשיב אושפז במשך כחודשיים לאחר התקיפה הברוטלית מטעם התוקפים וביקש כי יבחן מפקח נוסף לפרוטוקול הדיון, גם לאור טענת המבקשת לעניין עבר פלילי בעניינו של אחד המפקחים המוצעים.

דין והכרעה

7. לאחר שעייתי בטענות הצדדים ובתסקירי שירות המבחן ולאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, כפי שנעשה בעניינו של המשיב 2. זאת, תוך השתת תנאים מגבילים הדוקים, ההולמים את המסוכנות הנשקפת מנסיבות העושה והמעשה.

8. כפי שצייתי במסגרת ההחלטה בעניינו של המשיב 2, אין עוררין על כך שהעבירות המיוחסות למשיבים מקימות עילת מעצר מסוג מסוכנות לבטחון הציבור. עבירת הנשק המיוחסת למשיב, לבדה, מקימה מסוכנות אינהרגנית הנובעת מכך שהנשק עלול לשמש לפעילות עבריינית ולהביא לפגיעה בשלום הציבור. עבירות מסוג זה מצדיקות,

בדרך כלל, מעצר מאחורי סורג ובריה (ר' בש"פ 3265/16 **בדיר נ' מדינת ישראל** (5.5.2016); בש"פ 5518/13 **אבו עראר נ' מדינת ישראל** (12.8.2013); בש"פ 8702/15 **מדינת ישראל נ' אבו קטיש** (24.12.15); בש"פ 5874/10 **דרויש נ' מדינת ישראל** (1.9.2010)).

המסוכנות הנשקפת מעבירות נשק נובעת, בין היתר, ממדרג חומרה הנגזר מהמטרה לה נועד הנשק. החמורה ביותר, היא עבירה של החזקת נשק שנועד לביצוע מעשים המיועדים לפגוע בביטחון המדינה או הציבור. אחריה בסולם החומרה, ניצבת עבירה של החזקת נשק שנועד לביצוע עבירות פליליות. לאחר מכן, החזקת נשק לשם הגנה עצמית ובתחתית הסולם, החזקת נשק ללא רישיון תקף (ר' בש"פ 1748/11 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (10.3.2011)); בש"פ 9126/04 **חסיני נ' מדינת ישראל** (7.11.2004)). מבלי לגרוע מחומרת המעשה, סבורני כי הוא אינו מדורג ב"שני השלבים" הראשונים של אותו "סולם חומרה". מעובדות כתב האישום עולה כי המשיב 2 נסע עם המשיב ברכבו לפגישה עסקית, כביכול, כשהוא מצויד באקדח גנוב ולאחר מכן, עשה בו המשיב 2 שימוש הכולל ירי באוויר וירי לכיוון התוקפים ואף אחד הקליעים חדר לדירה בבניין סמוך.

אשר לנסיבות העושה, סבורני, כמו בענייניו של המשיב 2, כי הן אינן שוללות את מידת האמון הנדרשת לשם העדפת חלופת מעצר. אכן, שני התסקירים הראשונים מצביעים על קושי מסוים בהקשר זה, לאור מאפייני הסתרה והימנעות מהתמודדות ישירה עם מוקדי סיכון. עם זאת, אין למשיב עבר פלילי ומדובר במעצרו הראשון, מסגרת בה הוא שוהה מזה קרוב לארבעה חודשים. לא התעלמתי מהעובדה שהמשיב לא נשמע להוראות השוטרים, לכאורה, תוך שהוא נוהג בפרעות ופוגע בשוטר וברכבים אחרים. אולם, התקשיתי לקבוע על סמך נתון זה שוני כה מובהק בין שני המשיבים, באופן המצדיק הותרת המשיב במעצר במתקן כליאה. כטענת הסנגור, גם למשיב 2 מיוחסות אותן עבירות בגין אותם מעשים ואציין כי כתב האישום אינו מפריד בין השניים בנוסחו בעצם תיאור עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. בנוסף, קיבלתי את טענת הסנגור לפיה קיים שוני בהשוואת עניינו של המשיב לעניינו של המשיב בבש"פ 2790/17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.3.17), שם נקבע כי לא ניתן לתת אמון במשיב שהיה מצוי בברחה במשך כשבוע, ניסה להימלט משוטרים שבאו לעצרו ונותר חשש להשפעה על עדים מסוימים. התנהגות המשיב בשבוע שלאחר האירוע הקימה אף חשש להימלטות מאימת הדין.

9. לנוכח הסיכון שעודנו נשקף מהמשיב, סבורני כי הידוק התנאים המגבילים בעניינו, יאיין סיכון זה במידה הנדרשת, באמצעות שתי דרכים משלימות - מעצר בפיקוח אלקטרוני ואנושי וכן הפקדות כספיות משמעותיות ותנאים מגבילים הדוקים (ר' בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל** (9.12.15)).

10. אשר למפקחים המוצעים, קיבלתי את גישת המבקשת לפיה אין לאשר את מר שמואל בוטרשווילי - חברו של המשיב כמפקח עבורו. לא נשמע הסבר מספק לפרוטוקול הדיון מפי המפקח המוצע מדוע הכחיש קיומה של הרשעה קודמת בעניינו, תוך שהדגיש רק חקירה משטרתית אחת בה היה מעורב, שעה שמסתבר שקיימות כמה וכמה כאלו בנמצא. בנסיבות אלו, לא ראיתי כיצד ניתן לייחס למפקח המוצע את האמון המתבקש שייבצע את תפקידו כדבעי. קיבלתי את בקשת הסנגור לצרף למפקח שנוטר ושהומלץ על ידי שירות המבחן - מר משה דגני - בן דודו של המשיב, את גיסו - מר דוד בן יוסף. בתסקירו השני, שירות המבחן מתייחס לאחרון כמי שמבין את תפקיד הפיקוח ויכול להציב למשיב את הגבולות הראויים. לא ראיתי לנכון לבקש את מעורבותו הנוספת של שירות המבחן בנושא מפקח זה, שעה שנחקר לפרוטוקול הדיון והתרשמתי כי ניתן להסתמך על דבריו המשקפים מסגרת פיקוח אפקטיבית למשיב. אציין כי שירות המבחן לא ראה לנכון להמליץ על אותו מפקח בעבר מחמת דפוסי הסתרה בהם נקט המשיב. עם זאת, המלצתו של שירות המבחן השתנתה ביחס לשני מפקחים מוצעים אחרים וסבורני כי ניתן לאשר את מועמדותו של מר בן יוסף כמפקח הן לנוכח התרשמותו הראשונית של שירות

המבחן ממנו והן לנוכחת התרשמותי מחקירתו לפרוטוקול הדיון.

11. ביחס לשני המפקחים המוצעים שנותרו, מצאתי כי הם מבינים את העבירות המיוחסות למשיב על נסיבותיהן, את הסיכון הנשקף מהן ומהמשיב עצמו ואת תפקידם כמפקחים. לפיכך, התרשמתי כי הם מסוגלים לשמש כמפקחים ראויים וסמכותיים עבור המשיב ולהציב לו את הגבולות הנדרשים. שוכנעתי כי החלופה המוצעת תקטין משמעותית את התממשות הסיכון הנשקף מהמשיב וכדי איזון בין אינטרס ההגנה על שלום הציבור ותקינותו של ההליך השיפוטי, לבין שיקולי ההגנה על חירותו האישית (ר' בש"פ 1911/11 **רוה נ' מדינת ישראל** (22.3.11); בש"פ 2006/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.3.10)).

12. לאור המקובץ ולאור חוות דעת היתכנות חיובית שהוגשה ממנהלת הפיקוח האלקטרוני, אני מורה כי המשיב יעצר בתנאים המצטברים, הבאים:

- (1) מעצר בפיקוח אלקטרוני, ברחוב X, כמפורט בחוות הדעת של היחידה לפיקוח אלקטרוני (להלן: "**הבית**").
- (2) המשיב יהיה בפיקוח 24 שעות ביממה, כשבכל עת ימצא עמו אחד משני המפקחים הבאים: מר משה דגני ת.ז. _____ ומר דוד בן יוסף ת.ז. _____, (להלן, ביחד: "**המפקחים**").
- (3) חובה על המפקחים למנוע את יציאת המשיב מהבית, אלא בכפוף להחלטה מפורשת של בית המשפט.
- (4) נאסר על המשיב, לעת זו, ליצור קשר ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים בפרשה ועם כל אדם אחר שאינו בן משפחה מקרבה ראשונה, למעט המפקחים ובני משפחתם. כן נאסרת, לעת זו, בזאת כניסה לבית לכל מי שאינו בן משפחה מקרבה ראשונה של המשיב, או של מי ממפקחיו.
- בשלב זה, כניסת גורמים נוספים לבית, או יצירת קשר עמם, תותר אך בכפוף לאישור מראש של בית המשפט.
- (5) חובה על המפקחים לדווח למשטרה באופן מיידי על כל הפרה בתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני.
- (6) להבטחת תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, המשיב יחתום ערבות עצמית בסכום של ₪ 60,000. כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסכום של ₪ 70,000. יופקד סכום של ₪ 70,000 במזומן, או בערבות בנקאית. מתוך סכום זה, סכום של ₪ 15,000 יופקד כתנאי למעצר בפיקוח אלקטרוני.
- לא יעמוד המשיב בתנאים אלו, יובא לפני שופט תורן בתוך 24 שעות.
- היתרה, תופקד עד ליום 1.5.17. ככל שיווצר קושי בנושא, יעתור הסנגור מבעוד מועד לקיום תזכורת ערביות.
- (7) ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד המשיב ודרכונו יופקד במזכירות בית משפט זה כתנאי נוסף למעצר בפיקוח אלקטרוני.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ז, 19 אפריל 2017, במעמד
הצדדים.

עמוד 4

